

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Amersfoort aan Zee?

Plas, F. van der

Citation

Plas, F. van der. (2005). Amersfoort aan Zee? *Bestuurskundige Berichten*, 20(2), 24. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211371>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211371>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Amersfoort aan Zee?

Een goede vriend van mij verhuisde enkele jaren geleden van Katwijk naar Amersfoort. Hij baalde flink toen hij tot de ontdekking kwam dat hij 's zomers het strand moest gaan missen. Het wonen in een *achterlijk* vissersdorp leek toch nog één voordeel te hebben.

Als we de doemscenario's mogen geloven, dan is er een mogelijke oplossing voor zijn probleem. Wanneer de poolkappen smelten en de zeespiegel stijgt, dan zal een groot deel van Nederland onder water komen te liggen, met als gevolg dat de kustlijn bij Amersfoort zal komen te liggen. Velen zullen er waarschijnlijk geen traan om laten dat Katwijk onder de zeespiegel

“Wellicht minder fortuinlijk is dat Leiden na een overstroming de status krijgt van een modern ‘Atlantis’”

Amersfoort anno 2030?

zal verdwijnen. Wellicht minder fortuinlijk is dat Leiden na een overstroming de status krijgt van een modern 'Atlantis'. Daarnaast moet worden onderstreept dat meer dan de helft van de wereldbevolking aan de kust woont en dus bij een stijgende zeespiegel direct in problemen zal komen. Er zal iets gedaan moeten worden om verdere opwarming van de aarde tegen te gaan: de uitstoot van CO2 drastisch verminderen.

Dit lijkt makkelijker gezegd dan gedaan. Voor bedrijven en consumenten bestaat er geen prikkel om een stukje van hun welvaart in te leveren in ruil voor een schoner milieu. Organisaties zoals LHUMP proberen consumenten, in dit geval scholieren en studenten, bewust te maken van hun energie- en papiergebruik. Voor veel bedrijven lijkt milieu onderdeel uit te maken van hun marketingbeleid. Vervuilende industrie probeert zichzelf zo af te schilderen als milieuvriendelijk: een verschijnsel dat wordt aangeduid als *greenwashing*, een begrip dat genoemd wordt in de beschouwing van Ruben Libgott over het Nederlandse milieubeleid.

Versterking van het broeikas effect is een internationaal probleem. Het Kyoto-verdrag lijkt dan een voor de hand liggende oplossing om de CO2-uitstoot terug te dringen. Met behulp van de institutionele contracttheorie laat Rolf Versteeg zien dat het voor afzonderlijke staten aantrekkelijk is om het verdrag niet te ondertekenen, zoals Australië en de Verenigde Staten gedaan hebben. Hessel Heins wijst er in zijn column op dat de handel in emissierechten ervoor zal zorgen dat de CO2-uitstoot nauwelijks wordt teruggedrongen. Zelfs als het Kyoto-verdrag zou werken zoals bedoeld was, is het nog maar de vraag in hoeverre de vastgestelde doelen voldoende zijn om de opwarming van de aarde tegen te gaan.

Een energiebron die geen CO2-uitstoot heeft, is kernenergie. VVD-kamerlid Paul de Krom is van mening dat kernenergie niet bij voorbaat moet worden uitgesloten. Kernenergie is een schone en duurzame energiebron, mits de veiligheid voorop staat. Milieuorganisaties zijn echter bijzonder succesvol in hun lobby om verdere toepassing van kernenergie te blokkeren. In "Six Myths about Environmental Interest Organizations" probeert David Lowery een verklaring te geven voor het succes van milieuorganisaties.

Kernfusie lijkt een mooi alternatief voor kernenergie, helaas wordt deze energiebron alleen nog maar toegepast in *Star Trek*™. □

Frank van der Plas

ETABLISSEMENT

E=mc²

EINSTEIN

TERRAS-EETCAFÉ-BAR

Nieuwe Rijn 19
2312 JC Leiden
tel. 071-5135370